

MusalaSoft

20 YEARS

МУСАЛЕНКО

СЛАВИ РОДЕНДЕН

„Роденден! Роденден! Денес ми е роденден!“ Мусаленко скокна радосно од креветот. Тој беше толку возбуден што едвај заспа минатата ноќ, а денес се разбуди дури и пред првите петли. Беше јасно, со душа го чекаше роденденот - буквално цела година ги обележуваше деновите кои преостануваат до неговиот роденден.

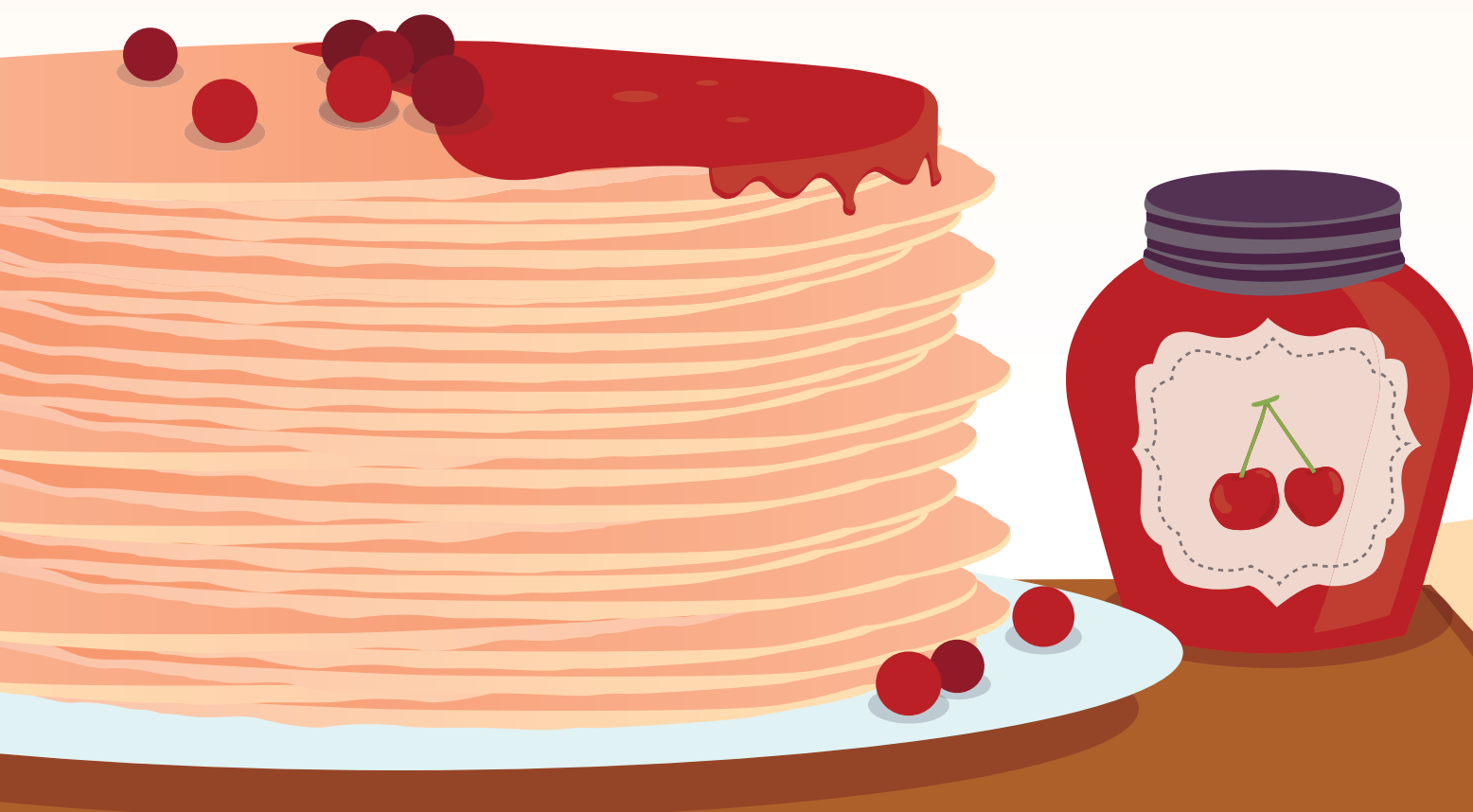
„Ох, не можам да ја дочекам забавата! Хм, ајде да видам...“ размислуваше Мусаленко и почна да го планира роденденот.

Прво, одлучи да се разгали и за појадок да си направи палачинки. Со палачинките ја отвори теглата со џем од вишни од баба му која цела година ја чуваше како очите точно за овој момент. Неколку пати ја фати Мар како краде од џемот и правеше планови како да ја добие вкусната тегла. И ете, конечно дојде и тој ден!

Тој ја направи смесата за палачинки, ја извади новата тава, го пушти омиленото радио и веднаш тргна мајсторски да ги изврти неговите омилен палачинки.

Една, две, три, ..., девет, десет палачинки неуморно се речеа една врз друга во чинијата.

Мусаленко ја постави масата, го извади скапоцениот џем од вишни, си сипи свеж сок од портокал, си намести празнична салфетка, намачка по една палачинка со џем од вишни за него и за Мар и извика на целиот глас. „Мааар! Добро утро пријателке! Станиии!“ Продолжи да ѝ објаснува. „Денес ми е роденден, се сеќаваш нели? Направив

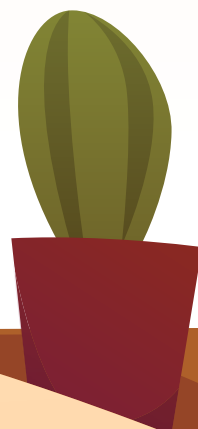

славенички појадок! Имам изненадување за тебе!“ Но, Мар ја немаше да се појави. Мусаленко малку како да се навреди бидејќи неговиот пријател сè уште спиеше, а тој има РОДЕНДЕН! Демонстративно ја отвори вратата од спалната соба за да го потегне непослушниот пријател за опашка, но во тој момент согледа дека во собата нема никаква трага од неговиот влакнест пријател.

„Хммм...“ се замисли Мусаленко. „Сигурно отишол да ја изврши утринската гимнастика на игралиштето пред блокот. Или пак тргнал да ми купи подарок... “ возбудено промрморе тргнувајќи кон славеничкиот појадок.

Откако изеде пет цели палачинки, Мусаленко почна да ја планира големата забава. Им се јави на неговите најдобри пријатели, змејот Меркон, кој вети дека ќе ја направи најубавата торта на светот и кралот Мусален, кој беше загрижен за чудниот осип на неговиот лакт. „Вежбав гимнастика на тревникот пред замокот каде веројатно сум се допрел на коприва“ објасни кралот. Мусаленко не пропушти да му се јави и на чудовиштето Острозоб кому, верувале или не, му се клатеше еден заб. Сите потврдија дека ќе дојдат на неговиот роденден, денес во 16 часот на врвот Мусала бр. 15, кат 5, стан 14.

Откако ги покани пријателите, Мусаленко направи лимонада и сендвичи со вкусна руска салата направена според стар семеен рецепт. Се разбира, забавата не би поминала без омилениот оброк на неговиот пријател Острозаб - супа со кнедли. Мусаленко исто така сакаше супа со кнедли, но не можеше да разбере како чудовиштето може да ја јаде во кое било време од денот.

Потоа славеникот исчисти со правосмукалката, ги почести соседите со бонбони, па отиде на прошетка во паркот за да го слушне пролетното црцорење на птиците и да ужива во прекрасното сонце.

Прочита неколку страници од својата омилена книга и задоволно се врати дома каде сè беше подготвено за големата забава.

Остана само Мар да избере музика за забавата. Мар беше позната по нејзиниот добар музички вкус.

И кога сме кај тоа, каде беше Мар? Беше скоро 16:00 часот, а од пуфкастиот мачор ни трага ни глас. Кај и да е ќе почнат да доаѓаат гостите!

„Каде отиде?“ се загрижи Мусаленко.

Тој ги нареди чиниите со сендвичи. Изгледаа многу вкусни. Стави мраз во бокалот со лимонада и додаде зачин со мирис на нане. Надува неколку шарени балони за украсување и над вратата закачи натпис на кој со огромни букви пишуваше „СРЕЌЕН РОДЕНДЕН“. Потоа седна и ги чекаше гостите.

Во 16:30 часот сè уште немаше никој и Мусаленко беше загрижен.

„Не е можно сите да забораваја дека јас имам роденден?!“ се прашуваше. „Или можеби мислат дека не е денес, туку утре? Чекајте да им се јавам!“ Мусаленко почна да звони кај секој еден од нив. Чудно беше што никој од нив не одговори на повикот. И Мар сè уште го немаше! Како може да го нема цел ден?! Сепак, неговиот најдобар пријател има роденден!!!

Беше веќе 17:00 часот, а Мусаленко не го држеше место. Тажен што неговите пријатели сè уште ги немаше, а веројатно заборавиле или ги измешале деновите, тој решил да оди кај секој од нив и да дознае што се случило.

Застана прво кај Пештерата на Острозаб. Затропа на вратата, но единствено што слушна беше само едно:

„Уххх... уххх ... аххх...“ Мусаленко беше многу вознемирен и веднаш се упати во пештерата за да види што се случува со неговиот драг пријател.

Тој го виде неговиот омилен албум со фотографии и кокосовото млеко, кое скоро и да не беше на дното, што значи чудовиштето мораше да биде тука некаде. Тоа никаде не тргнува без албумот со фотографии и без да го испие своето омилено млеко од кокос. И точно додека размислуваше за сето тоа, Мусаленко се заврти кон кујната.

И тогаш се разоткри интересна слика пред неговите очи: забот на чудовиштето Острозоб беше заврзан за рачката од вратата. Сиромавиот се замотал и очигледно не можеше да каже ништо освен да офка. Мусаленко прво го одмота својот пријател, а потоа тргна да го одврзе крајот од забот на Острозоб, но колку и да се обидуваше, крајот не се откажуваше.

Потоа успеа да најде ножици. Ја примени целата сила која што ја имаше, но за жал, крајот не се предаваше. Се обиде и со клешти, но ни тоа не му успеа. Седна исцрпен на земјата и воздивна. „О, јас само сакам овој крај да се одврзе.“ И во тој момент крајот се одврза, а Острозаб беше повторно слободен.

Откако двајцата си дојдоа при себе, едниот од чудење, другиот од исцрпеност што цел ден виси обесен на вратата, тие си сипаа по една чаша кокосово млеко за освежување, а чудовиштето му објасни на својот пријател дека ова не е обичен конец. Тоа бил волшебен конец!

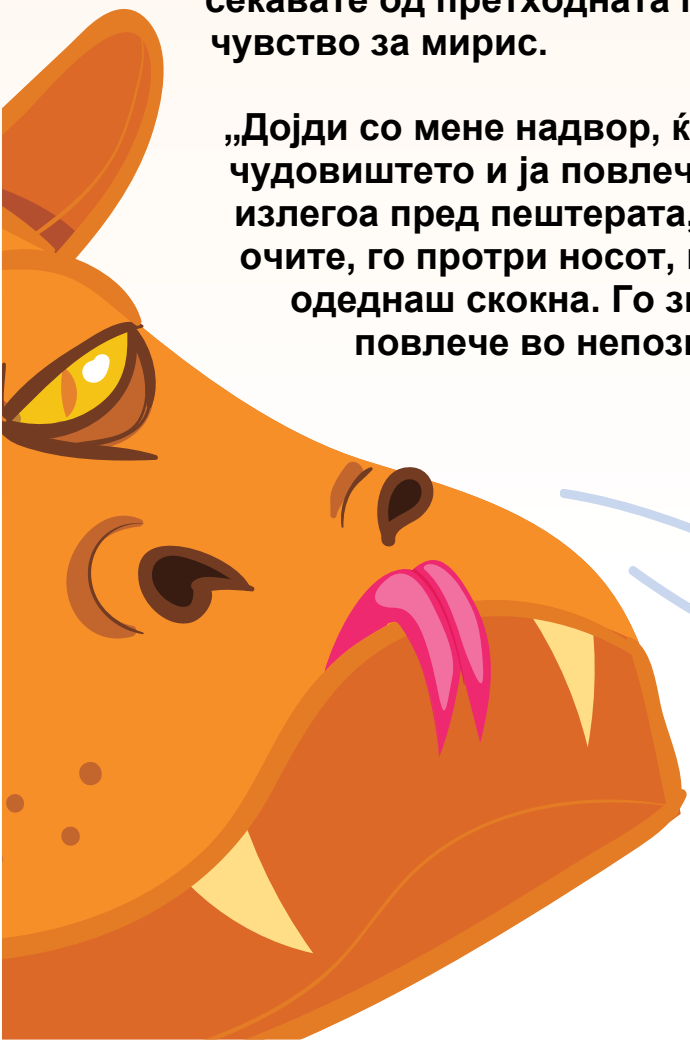
„Знаеш ли Мусаленко? Кога ти се ниша заб, го вадиш и потоа го ставаш под перница како подарок за самовилата на забите и чекаш да ти никне нов. Сепак, јас сум чудовиште и имам многу здрави заби. Значи, кога еден заб ми е разнишан, обичен конец не ми врши работи, се кине. Затоа користам магичен конец. Кога ќе го заврзеш, не се одврзува сè додека не му кажеш, но како да му кажеш ако забот не е подготвен за вадење?“ рече Острозаб.

„Тоа ми се случи. Очигледно, му требаше уште малку време на мојот голем страшен заб и колку и да се трудев, не успеав да го извадам... и така, останав врзан за вратата. Ти благодарам пријателе што ме спаси, којзнае уште колку долго ќе чекав замотан околу рачката на вратата!“ задоволно рече Острозаб.

„Ќе биде интересен роденден“, весело рече Мусаленко и отиде да се јави дома за да види дали мачорот се вратил. Чекаше долго, но никој не се јави на телефонот. „Многу чудно, Мар го нема цел ден. Немам идеја каде исчезнал. Ова е многу нетипично за него, почнувам да се загрижувам за него.“

Острозаб исто така се загрижи, но веднаш доби идеја. Како што се сеќавате од претходната приказна, Острозаб имаше неверојатно чувство за мирис.

„Дојди со мене надвор, ќе се обидам да го намирисам“ рече чудовиштето и ја повлече раката на неговиот пријател. Откако излегоа пред пештерата, Острозаб зеде длабок здив, ги затвори очите, го протри носот, потоа ја затвори десната ноздра и одеднаш скокна. Го зграпчи Мусаленко за рака и без збор го повлече во непознат правец.

Поминаа низ шумата, а потоа низ долината на рози од смеа, потоа брзо го преминаа градскиот пазар, дури успеаа да купат кутија со вкусен локум. И така, се спуштија на планината Срцетроп, каде конечно го најдоа скитникот Мар.

„Маааар!“ извика Острозаб, конечно ослободувајќи го воздухот од десната ноздра. „Мар, аххх Мар.“ „Многу чудно“, погледна Мар во нив и почна да се оддалечува од нив. Мусаленко и чудовиштето трчаа по него и успеаа да го стигнат.

„Мар, зошто бегаш од нас?“ Мусаленко го праша загрижено.

„Јас не бегам од вас!“ рече мачорот зачудено. „Се разбудив многу рано утрово и влегов во тоалетот. Ги измив забите, ја измазнив косата и почнав да ги кратам моите мустаќи, брзав да го земам подарокот на Мусаленко пред да се разбуди и наместо да го скратам мустаќот јас сосема го исеков.“ тажно рече Мар. „И сигурно знаете дека мустаќите ни кажуваат каде е лево, а каде е десно. И кога ми фали едниот мустаќ, целосно губам претстава каде се наоѓам. Побрзав да ја земам новата плоча што ја нарачав од продавницата и се најдов на сосема друго место. Кога видов дека е веќе доцна решив да си одам дома, но повторно без да сакам тргнав во друга насока и сега ќе мора да почекам барем два дена додека да ми порасне нов мустаќ.“ Мусаленко и Острозоб го смирија, го земаа со себе и се упатија кон пештерата на змејот Меркон.

По пат ја почувствуваа мирис на топена карамела со јаболка и цимет. Тие брзо влегоа во пештерата и што ќе видат: Меркон беше затрупан со запалени тави полни со нешто црно и јагленосано.

„Меркон другар, што се случува?“ го праша Острозаб, кој со изостреното чувство за мирис едвај ја поднесуваше миризбата на изгорено.

„Ах пријатели мои, што правите тука?“ ги праша Меркон. „Мусаленко те молам не гледај, ти ја правам највкусната торта на светот!“ И тогаш змејот скокна возбудено. „Дали е време? Колку е часот, нели е само 12 часот напладне?“ извика избежумено.

„Не Меркон, веќе е 18:30 часот“ рече славеникот.

„О, неее, кога ли помина времето. Прости ми пријателе, но навистина сакав да ти направам најубава роденденска торта.“ рече по малку натажено Меркон.

„Ти ветив. За жал, не ми успеа.“ Меркон не ги сакаше обичните печки. Немаше ништо повкусно од храна испечена со змејски оган. „Но, нешто почна да ме скокотка во носот, кивнав неколкупати и тортата се јагленоса“ змејот се гушеше и ги тресеше рамениците.

„Хахаха Меркон“, се смееше Острозаб, „зарем не знаш дека вие змејовите можете да јадете цимет, но не и да го мирисате затоа што тоа ќе ве тера да кивате? Во тортата има цимет, нели? Така и ми мириса“ му рече на Меркон.

„Ах, тоа ли беше причината?“, изусти Меркон, „ех Мусаленко, пријателче драго, за жал не успеав да ти ја направам најдобрата торта на светот.“

„О, Меркон, ти благодарам за напорната работа. Важно е што разбравме зошто си кивал. За следниот роденден ќе ми направиш најубава торта, но без цимет!“ Мусаленко побрза да го успокои својот пријател.

Сега сè што треба да се направи е да се пронајде исчезнатиот крал Мусален.

Четворицата пријатели се упатија кон мусаленскиот замок, каде го нашле кралот Мусален како се врти околу себе, обидувајќи се да го дофати новиот осип на грбот.

Откако успеа да се смири, кралот забележа дека не е сам во собата.

„Ох, пријатели мои, каква несреќа ми се случи! Не знам што го предизвика, но овој осип не ми дава мир, ме чеша многу и се обидувам да го чешам цел ден.“

Острозаб се приближи до кралот и го помириша.

„Хм, да“, мудро рече чудовиштето, „така и си мислев! Очигледно, нашите зловни познаници Лошан и Злаја повторно скроиле план. Ова е осип од волшебното растение Почешајметука. Колку повеќе се чешаш, толку повеќе те чеша. Опушти се, сега ќе те излечам! Мар, ќе мора да ти го пресечам и другиот мустаќ!“ рече Острозаб.

„И другиот?!“ се исплаши мачорот. „Но, ако го пресечеме и него нема да знам каде да одам до утре вечер!“ извика Мар.

„Не грижи се Мар, ти ветувам дека нема да те оставам сам ниту за миг“ ветуваше Мусаленко.

Мар знаеше дека може да смета на неговиот добар пријател и дозволи да му се отсеке и другиот мустаќ.

„Сега ќе ми треба млечен заб од чудовиште. Добрата работа е што мојот заб и онака се клати.“ продолжи Острозаб вадејќи го магичниот конец. Го врза едниот крај за рачката од вратата, а другиот за млечниот заб. Потоа ги натера пријателите да ја треснат вратата со сета сила. Но, уште пред да го сторат тоа, забот падна; веројатно исплашен од решеноста на дружината да го извади.

„Меркон, тебе ти е ред!“ продолжи Острозаб. „Некои работи навистина се прават најдобро на змејовиот оган. Го мешам мелемот, а ти мораш да испуштиш оган на 384 степени. Еден... Два... ТРИ!“ И Меркон испушти оган точно на 384 степени.

Потоа, го размачка мелемот врз осипот на кралот Мусален и во истиот момент осипот исчезна.

„О пријатели, ви благодарам!“ се израдува кралот Мусален.
„Пријателе, среќен роденден! Чекав цел ден да ти кажам, проклети да се Лошан и Злаја што ми направиле вакво зло, па не можев да ти направам подарок.“

„Ауу“, сите извикаа во еден глас, сфаќајќи дека никој не му дал подарок на Мусаленко.

„Пријатели, не се тревожете! Вие навистина сте мојот најдобар подарок. Јас сум многу среќен што конечно сме заедно и сите сме добри. Да се вратиме дома, направив прекрасна лимонада за вас.“ извика Мусаленко.

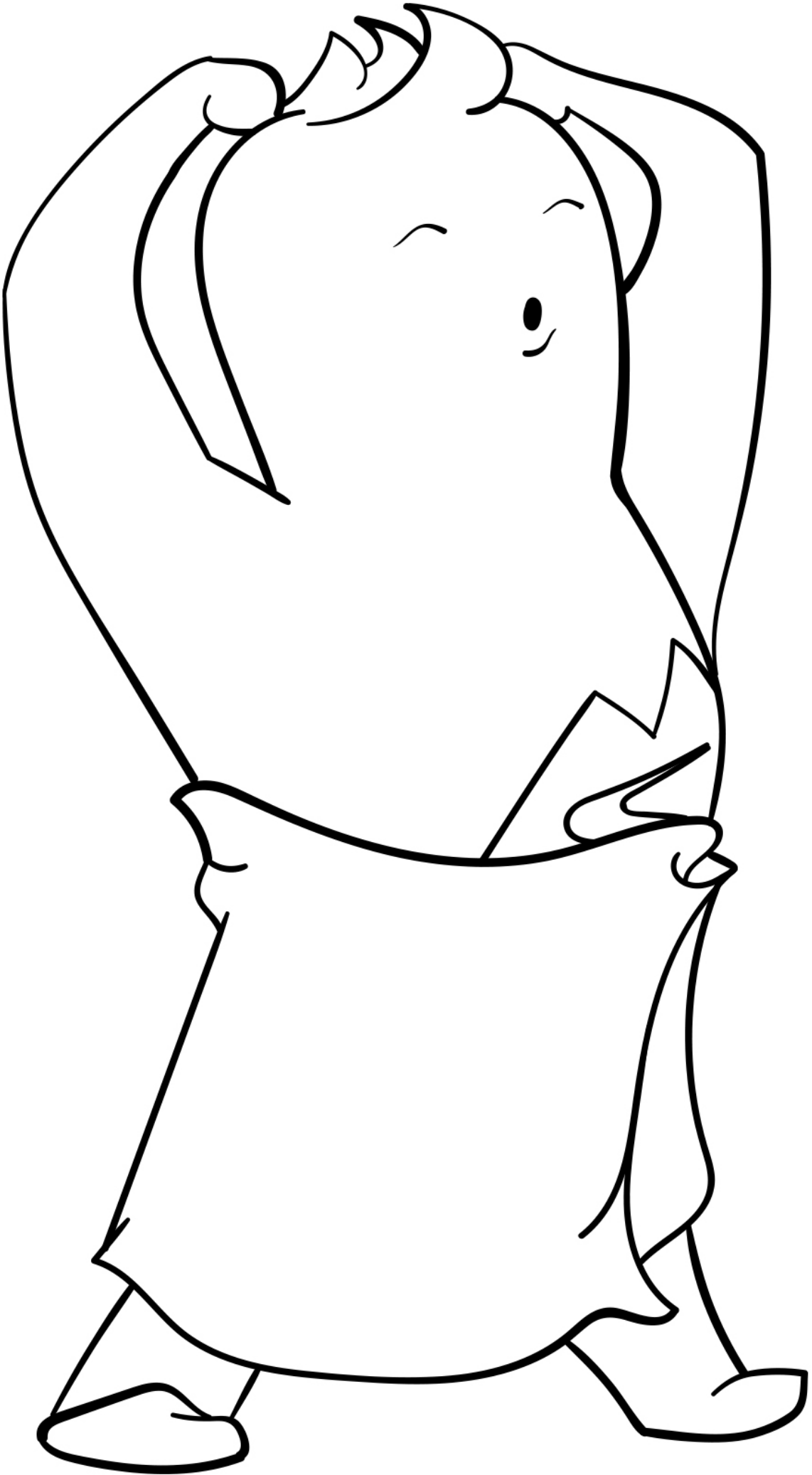
„А супа со кнедли има ли?“ љубопитно праша Острозаб.

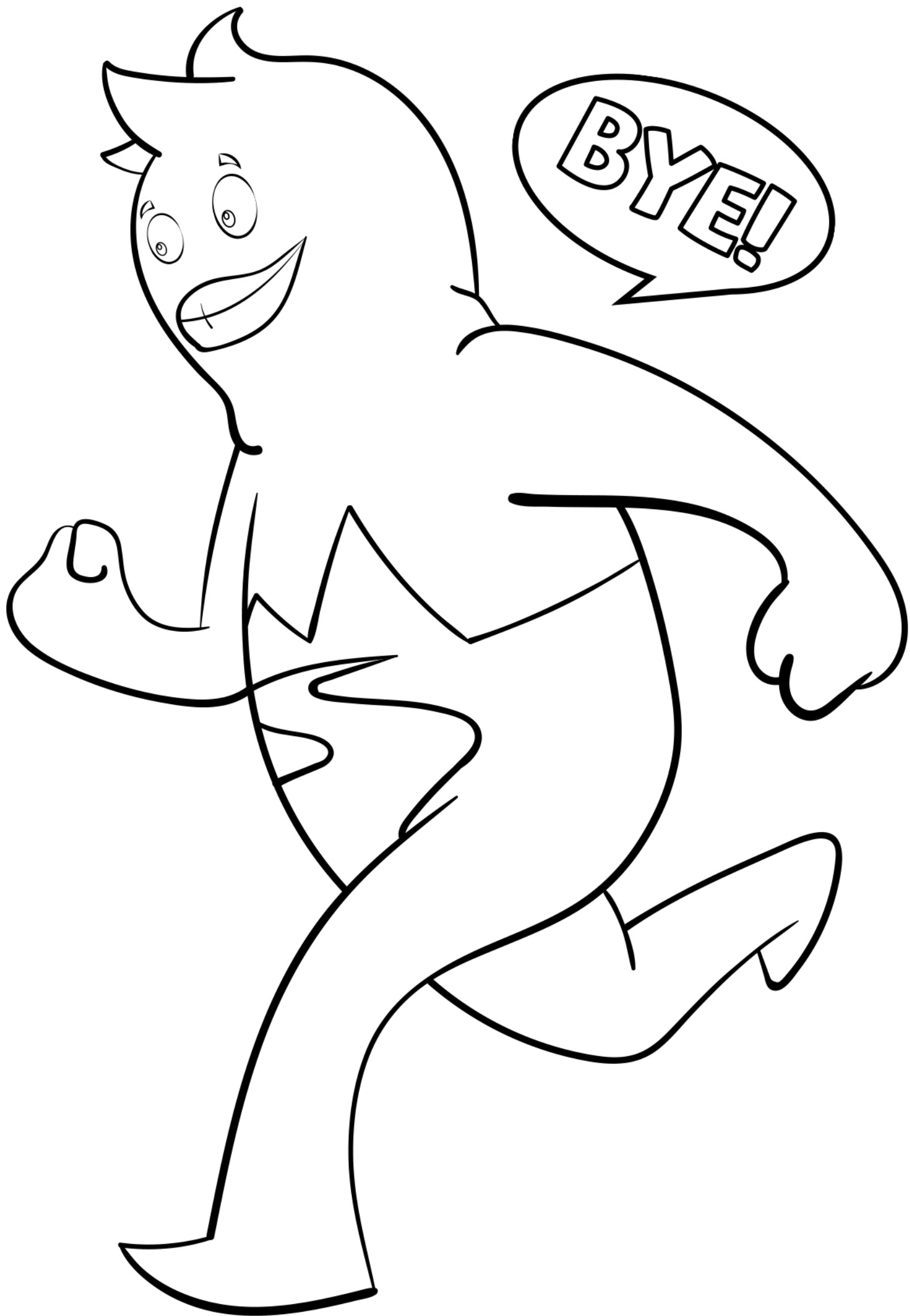
„Има, секако дека има!“ одговори Мусаленко.

И така, радосната дружина конечно отиде во домот на Мусаленко за да го прослават долгоочекуваниот роденден. Мар веднаш одбра музика за одлична забава. Острозаб и Меркон направиле брзо разнобојна торта, а кралот Мусален раскажа некои од неговите неверојатни приказни, кои сите ги обожуваа.

„Пријатели, одам во кујната да донесам уште лимонада“, рече Мар и се упати кон балконот.

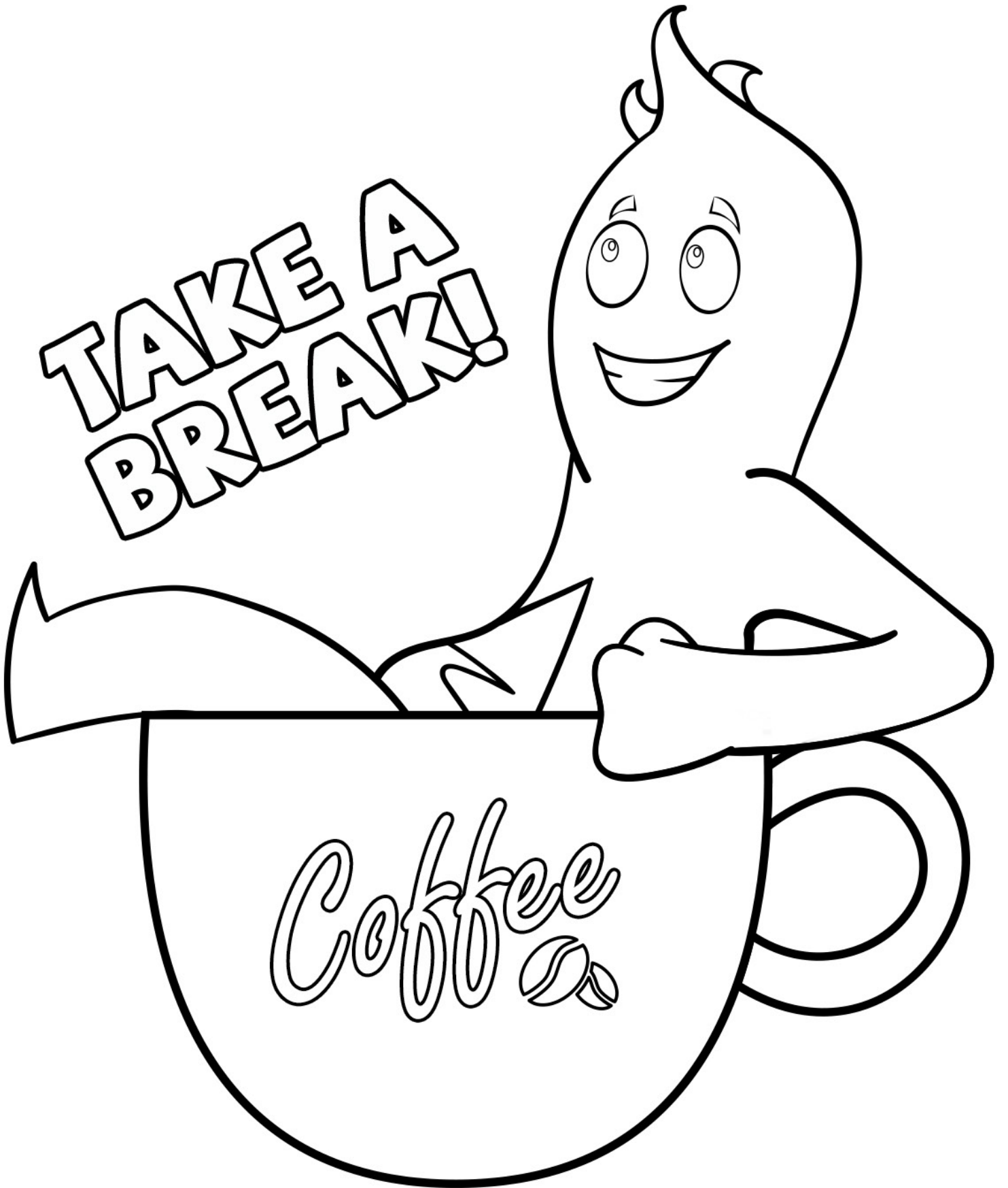

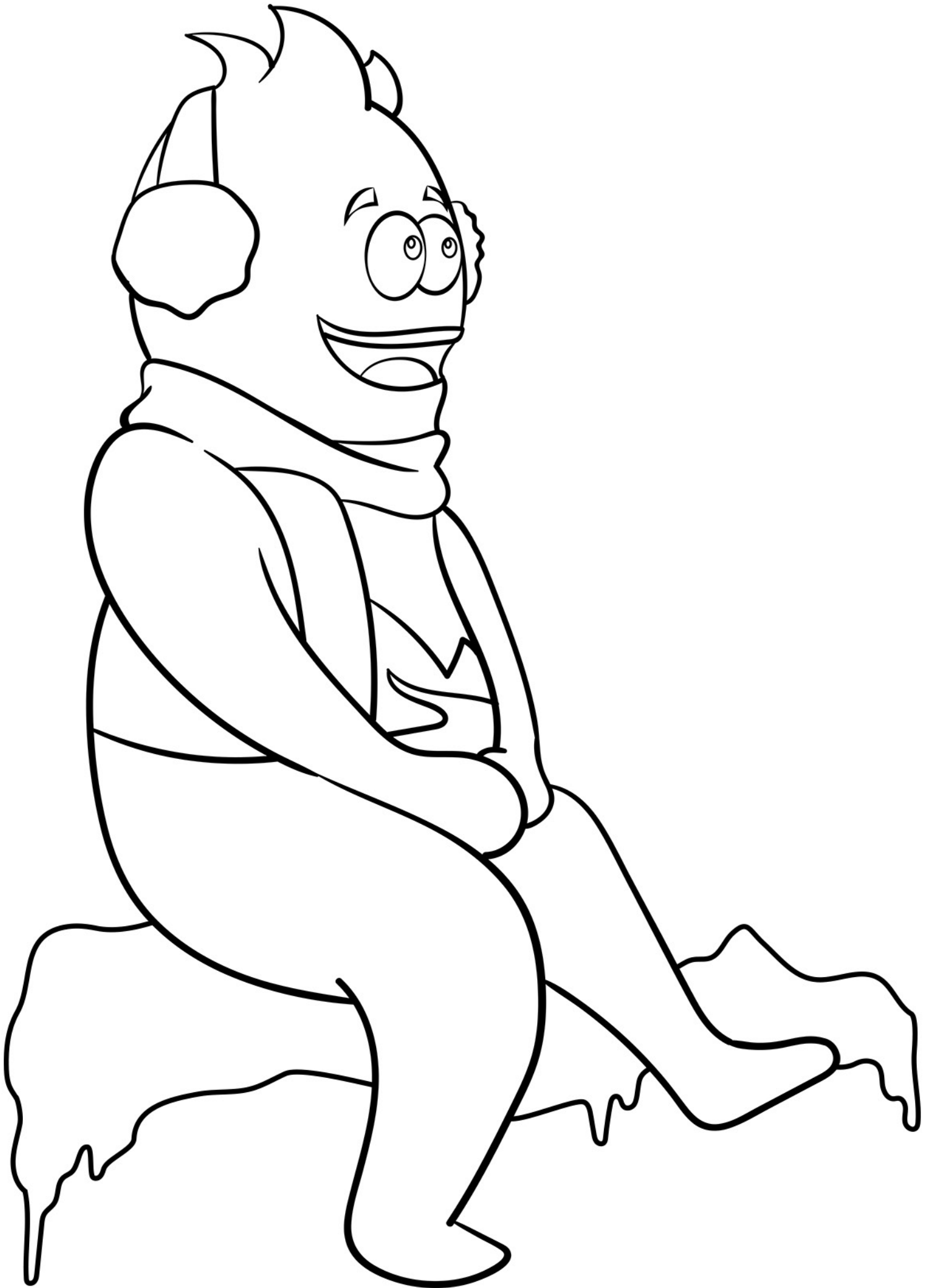

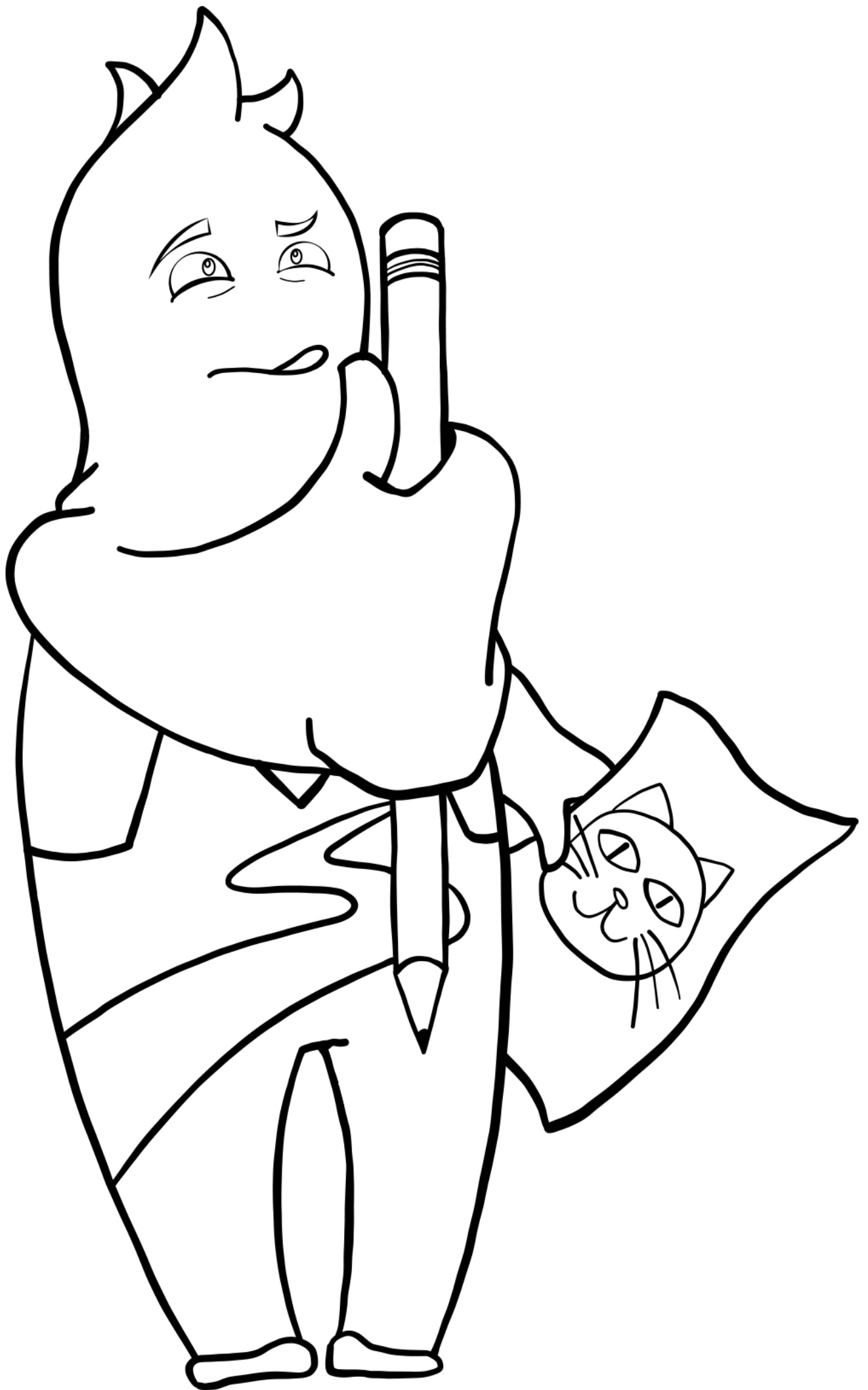

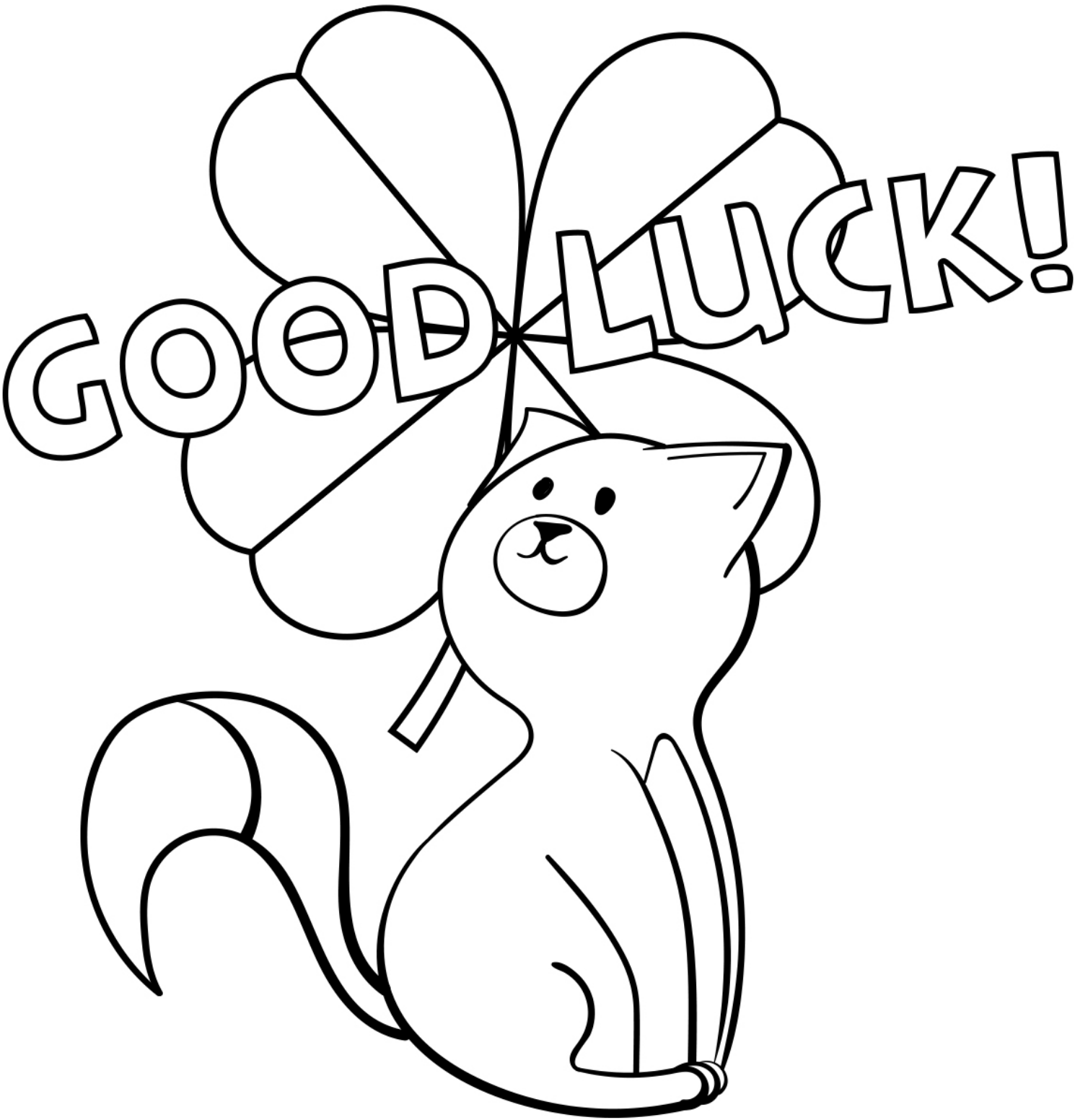

TAKE A
BREAK!

Coffee

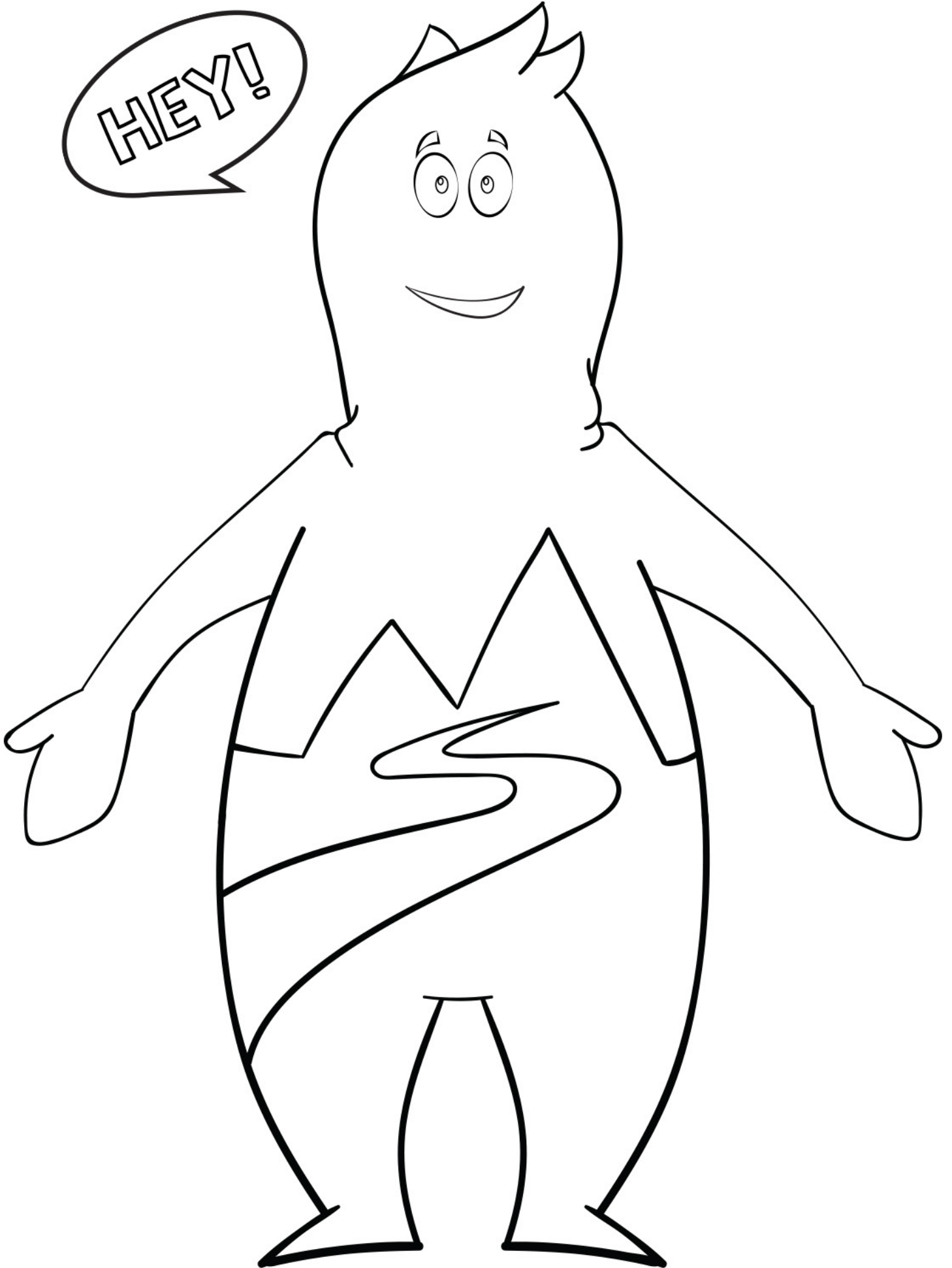

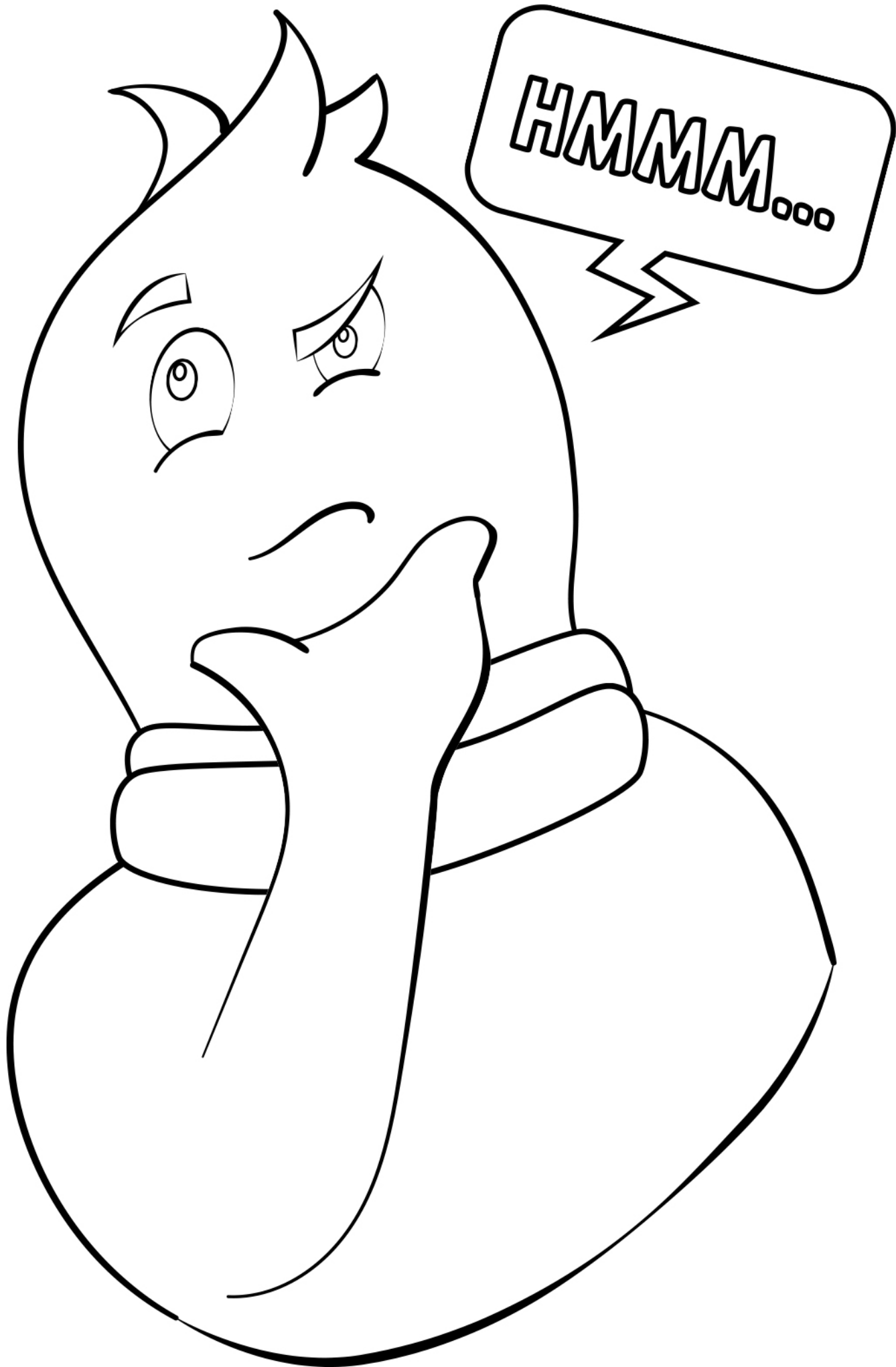
MusalaSoft

20 YEARS

HAPPY
BIRTHDAY!

HMMM...

HURRY
UP!

